

vende de overtagne bygninger til et afskrivningsberettiget formål (og derfor ikke har interesse i et afskrivningsgrundlag overhovedet), når køber i forvejen har så mange »egne« afskrivninger, at vedkommende ikke kan udnytte flere afskrivninger, eventuelt har skattemæssige underskud, ved familiehandler eller ved handler mellem parter i et afhængighedsforhold.

I tilfælde, hvor den skatteansættende myndighed finder, at den af parterne aftalte fordeling på aktiverne ikke svarer til de faktiske værdier, vil den skatteansættende myndighed - ligesom i dag - kunne tilsidesætte fordelingen, når det er åbenbart, at den af parterne aftalte fordeling ikke svarer til de faktiske handelsværdier.

Det nye er, at de skatteansættende myndigheder fremover *ikke* skal basere en tilsidesættelse af den af parterne aftalte fordeling på først og fremmest oplysninger fra vurderingssystemet. Den skatteansættende myndighed skal fremover i stedet selvstændigt fastsætte handelsværdien, og hvis denne efter den skatteansættende myndigheds bedste skøn ikke svarer til den af parterne aftalte overdragelsessum, vil skattemyndighederne i konkrete tilfælde kunne tilsidesætte den af parterne aftalte fordeling.

Den fordeling af den samlede overdragelsessum på afskrivningsberettigede bygninger, som parterne har aftalt, skal finde anvendelse ved såvel opgørelsen af genvundne afskrivninger som ved opgørelsen af købers afskrivningsgrundlag for de pågældende bygninger. Der sker herved en tydeliggørelse af princippet om anvendelsen af fælles skattemæssig værdi for et aktiv for såvel sælger som køber, dog korrigeret for handelsomkostninger.

I SD-cirkulære nr. 40 af 12. december 1978 om afskrivningsgrundlaget for landbrugets driftsbygninger er foreskrevet, at hvis det selvangivne afskrivningsgrundlag er opgjort på grundlag af forskelsværdien og ejendomsværdien ved den seneste kendte vurdering på tidspunktet for indgivelse af selvangivelsen, kan det selvangivne afskrivningsgrundlag alene nedsættes, hvis det afskrivningsgrundlag, som myndighederne kan godkende ved ligningen (efter udtalelse indhentet fra vurderingsmyndighederne) er mere end 20 pct. lavere end det selvangivne. I ligningsmæssig praksis finder cirkulæret tilsvarende anvendelse ved ændring af afskrivningsgrundlaget for driftsbygninger i andre erhverv, når det afskrivningsgrundlag, der er beregnet efter ejendommens forskelsværdi, ændres som følge af en udtalelse fra vurderingsmyndighederne.

Med den foreslåede regel om parternes fordeling af overdragelsessummen tilsidesættes cirkulæret i realiteten. Når parternes fordeling skal finde anvendelse - eller fordelingen foretages af skattemyndighederne, når parterne ikke selv har gjort det - skal cirkulæret ikke opretholdes. Cirkulæret vil derfor blive ophævet.

Ophævelsen indebærer, at skattemyndighedernes værdiansættelse af en afskrivningsberettiget bygning ikke længere skal være mere end 20 pct. lavere end den værdi, som parterne har aftalt, for, at skattemyndighederne i konkrete tilfælde kan korrigere overdragelsessummen.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 3 fastsætter den skatteansættende myndighed fordelingen af den samlede salgssum på de i stk. 2 nævnte aktiver, hvis parterne *ikke* har foretaget fordelingen. I nogle tilfælde kan parterne blot have aftalt en samlet overdragelsessum men ikke, hvorledes denne købesum skal fordeles på de enkelte aktiver. I så fald foretager skattemyndighederne fordelingen.

Reglen må antages at føre til, at parterne i langt de fleste tilfælde vil fordele anskaffelsessummen på de nævnte aktiver. Den fordeling, som den skatteansættende myndighed foretager, vil - ligesom når parterne selv har foretaget fordelingen - blive lagt til grund ved opgørelsen af sælgers afståelsessum henholdsvis købers anskaffelsessum for de overdragne aktiver. Hvis parterne ikke er enige i den skatteansættende myndigheds fordeling, vil ansættelsen kunne påklages i det almindelige ligningssystem.

De skatteansættende myndigheder skal ved fastsættelsen af denne fordeling fremover ikke først og fremmest anvende oplysninger fra vurderingssystemet, eksempelvis ved at fastsætte bygningens afskrivningsgrundlag som dennes byggetekniske værdi. Den skatteansættende myndighed skal fremover i stedet selvstændigt fastsætte handelsværdien for de overdragne afskrivningsberettigede bygninger m.v.

Den skatteansættende myndighed kan til brug for fordelingen af en samlet overdragelsessum eventuelt hente bistand fra de sekretariatsenheder i told- og skatteregionerne, der på Ligningsrådets vegne har tilsynsfunktioner og revisionsbeføjelser vedrørende vurderingsområdet. Organisatorisk er tilsynet i told- og skatteregionerne placeret i en særlig enhed adskilt fra skyldradssekretariatet. I øvrigt vil den skatteansættende myndighed ved fordelingen eventuelt også kunne lade relevante oplysninger fra eksempelvis realkreditinstitutter, pengeinstitutter og forsikringselskaber om overdragne bygninger indgå.